

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/1286/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215997
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6712215997.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/254/2012-246 zo dňa 03. 07. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a **v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal voči žalovanej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená okresným súdom v exekučných konaniach tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t. j. zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Okresný súd uviedol, že vykonal dokazovanie oboznámením sa so skutočnosťami uvedenými v odôvodnení podaného návrhu, obsahom spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 20Er/126/2011, jeho prílohami a zistil, že žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej A. D. dňa 24. 01. 2011. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 14. 02. 2011. Okresný súd uznesením zo dňa 19. 05. 2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Okresný súd s poukazom na príslušnú právnu úpravu (§ 41 ods. 2 písm. d/, § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok) uviedol, že súd má povinnosť pred udelením poverenia súdному exekútorovi skúmať naplnenie formálnych a materiálnych predpokladov pre vedenie exekúcie. Konštatoval, že dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania poverenia absolútne nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ďalej prvostupňový súd uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, pretože nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Žalobca by v každom konkrétnom konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Považovať paušálne sumy za spomínané vecné všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Súď mal za to, že žalobca právne relevantným spôsobom nepreukázal ani vznik škody, ani výšku škody. Vzhľadom na nepreukázanie splnenia základných zákonných podmienok potrebných pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. súď žalobu považoval za právne neopodstatnenú a neodôvodnenú. V ďalšom uviedol, že s analogickým odôvodnením zamietol žaloby aj v ostatných deviatich veciach spojených na spoločné konanie. Dôvody rozhodnutia sú identické a právna argumentácia totožná s argumentáciou uvádzanou vo veci žalobného návrhu s pridelenou spisovou značkou 6C/254/2012. Pretože žalobca právne relevantným spôsobom nepreukázal vznik a výšku majetkovej škody ani v týchto prípadoch, súď žalobu zamietol aj v spojených veciach.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, a to v celom rozsahu. V rozsiahlom odvolaní namietal, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, že okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Trval na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré však bude vedené pred nestranným sudcom na nestrannom súde. Okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, ani k vykonaným dôkazom, na ktorých súd založil svoje rozhodnutie. Tým došlo k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Vytýkal súdu, že neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania, čím došlo k porušeniu práva žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si určil sám, neumožnil žalobcovi vyjadriť sa k takémuto dokazovaniu. Uviedol, že žalovaný sa nevyjadril vo veci napriek výzve súdu, a preto malo byť rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie. K majetkovej škode vytýkal súdu, že ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu udržania a správy informačného systému a z titulu výdavkov na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdavky, poštovné a telekomunikačné výdavky. Vytýkal nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. K oboznámeniu sa so Znaleckým posudkom č. 1/2014 o výške vzniknutej škody uvádza, že pokiaľ okresný súd konštatuje nepreukázanie akejkoľvek škody, súd nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom, z ktorého jednoznačne vyplýva, ktoré konkrétne náklady boli žalobcom vynaložené v súvislosti so správou a vedením pohľadávky. K skutočnosti, že žalobca predložil znalecký posudok až rok a pol od podania žaloby na súde, poukázal na fakt, že zadanie vypracovania znaleckého posudku žalobca dal už 01. 03. 2013. Vzhľadom na zložitost' jeho vypracovania a plynutie premlčacích dôb bol žalobca nútený uplatniť svoje nároky včas aj v situácii, keď vedel výšku škody určiť len odhadom. Má za to, že boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody. K uplatnenej nemajetkovej ujme vytýka súdu, že nekonštatoval porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prílohov zaručených článkom 48 ods. 2 Ústavy SR a prerokovania veci v primeranej lehote zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Sám súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase pre nečinnosť súdu a nesprávny úradný postup nenašiel žiaden objektívne udržateľný dôvod. Rozhodnutie označil za vnútorne rozporné. Navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok okresného súdu s poukazom na ustanovenie § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušil a podľa ods. 2 vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa § 212 ods. 3 O. s. p. na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že okresný súd uznesením č. k. 6C/254/2012-16 zo dňa 12. 02. 2013 veci vedené pod sp. zn. 6C/254/2012, 6C/282/2012, 6C/283/2012, 6C/284/2012, 6C/285/2012, 6C/288/2012, 6C/289/2012, 6C/290/2012, 6C/291/2012, 6C/292/2012 a 17C/148/2012 spojil na spoločné konanie s tým, že tieto budú ďalej vedené pod spoločnou sp. zn. 6C/254/2012.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že okresný súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 03. 07. 2014 tak, že žalobu zamietol, žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Z obsahu zápisnice je zistené, že okresný súd pojednával v neprítomnosti účastníkov v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O. s. p., pričom zo spisu je preukázané, že účastníci boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní, bezdôvodné je tvrdenie žalobcu o rozhodnutí bez pojednávania, ako aj o porušení jeho práva na spravodlivý proces z dôvodu, že prvostupňový súd konal v jeho neprítomnosti napriek jeho žiadosti o zrušenie pojednávania z dôvodu tvrdeného konania pred zaujatým sudcom a súdom. K tejto skutočnosti odvolací súd odkazuje

na rozhodnutie príslušného nadriadeného Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. 10. 2012 č. k. 23NcC/151/2012 - 11, ktorý rozhodoval o námietke zaujatosti, pričom zákonného sudcu v týchto spojených veciach A.. B. A. z ich prejednávania a rozhodovania nevytlúčil. Toto rozhodnutie je záväzné aj pre žalobcu a je povinný ho rešpektovať.

Z obsahu zápisnice o pojednávaní ďalej vyplýva, že prvostupňový súd do zápisnice uviedol, že oboznamuje obsah jednotlivých spojených spisov a pripojených exekučných spisov Okresného súdu Zvolen sp. zn. 25Er/827/2010, 27Er/1270/2010, 24Er/785/2011, 27Er/37/2011, 20Er/523/2011, 20Er/553/2011, 21Er/1730/2010, 21Er/390/2011, 26Er/297/2011, 27Er/353/2009 a 20Er/926/2011.

Odvolací súd poukazuje na úradnú povinnosť prihliadať v súlade s ustanovením § 212 ods. 3 O. s. p. na vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takýto následok majú predovšetkým vady vzniknuté nespĺnením niektorej z procesných podmienok, účasťou vylúčeného sudcu pri rozhodovaní, odňatím možnosti niektorému z účastníkov konať, porušením predpisu o spôsobe vykonania dôkazu a podobne. Odvolací súd zistil vady konania pred súdom prvého stupňa, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci spočívajúce v porušení predpisu o spôsobe vykonania, resp. nevykonania dokazovania. Ako je uvedené vyššie, okresný súd v zápisnici poznačil, že oboznámil s návrhmi, spismi (spojenými), listinnými dôkazmi a pripojenými exekučnými spismi. V predložennom spise sa však nachádzajú len exekučné spisy sp. zn. 25Er/827/2010, 20Er/523/2011, 21Er/390/2011, 26Er/297/2011, 27Er/353/2009 a 20Er/126/2011. Pritom v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uvádza zistenia zo spisu sp. zn. 20Er/126/2011. Pokiaľ ide o ostatné exekučné veci, z ktorých vyvodzuje žalobca svoj uplatnený nárok, prvostupňový súd sa týmito nezaoberal, v odôvodnení úplne absentuje skutkové zistenie z týchto ďalších spojených vecí. Prvostupňový súd len konštatuje, že nároky zamietol z dôvodov identických a právnou argumentáciou totožnou s argumentáciou vo veci s pridelenou spisovou značkou 6C/254/2012 s tým, že žalobca právne relevantným spôsobom nepreukázal vznik a výšku majetkovej škody ani v týchto prípadoch, a preto žalobu aj v spojených veciach zamietol. Prvostupňový súd teda v ostatných spojených veciach rozhodol napriek tomu, že z napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, čo zistil vykonaným dokazovaním, absentuje teda hodnotenie dôkazov podľa tretej časti druhej hlavy - hodnotenie dôkazov Občianskeho súdneho poriadku, konkrétne ustanovenie § 132 až § 136. Tým došlo k porušeniu ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu v článku 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého má každý právo, aby bola jeho vec verejne prerokovaná bez zbytočných prieťahov v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť k všetkým vykonávaným dôkazom. V tomto prípade síce nebolo porušené právo vec verejne prerokovať, pretože žalobca mal možnosť zúčastniť sa vytýčeného pojednávania a tento práva sa vzdal bez dôležitého dôvodu sám. Samotná žiadosť o zrušenie pojednávania a prerušenie konania nemôže byť považovaná za dôvod pre to, aby súd nepokračoval v riadne vytýčenom konaní a prípadne aj nerozhodol. Za chybný postup odvolací súd považuje konanie prvostupňového súdu, ktorý pokiaľ aj vykonal dokazovanie uvedenými exekučnými spismi, toto dokazovanie vôbec nevyhodnotil, v odôvodnení rozsudku chýba oboznámenie s výsledkami dokazovania a v tomto smere napadnutý rozsudok nespĺňa ani atribúty ustanovené v § 157 ods. 2 O. s. p. na riadne odôvodnenie rozsudku, keď pre nedostatok dôvodov nemal účastník možnosť dostatočne argumentovať na napadnutý rozsudok, rovnako odvolací súd nemá možnosť preskúmať správnosť postupu súdu, jeho úvah a záverov, ktoré musia vyplývať z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Navyiac odvolací súd nepovažuje za správny záver prvostupňového súdu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, pretože nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Takýto názor považuje odvolací súd za neopodstatnený, zo všetkých spojených vecí z jednotlivých žalobných návrhov je bez akýchkoľvek pochybností zistiteľné, že žalobcu uplatňuje majetkovú škodu (VII. bod A) a zároveň náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (VII. bod B). Žalobca teda konkretizoval dostatočne jasne a určite, čo si uplatňuje, otázkou však ostáva, či a akým spôsobom tento svoj nárok preukáže. Správne v tomto smere uviedol prvostupňový súd, že žalobca je povinný v každom konaní preukázať vznik škody a produkovať dôkazy pri každej individuálnej pohľadávke. Z druhej strany však nemožno považovať za správny postup prvostupňového súdu, keď paušálne bez individuálneho dokazovania v každej jednotlivéj veci prvostupňový súd odkáže na argumentáciu a dôvody súdneho rozhodnutia v jednej zo spojených vecí bez akejkoľvek nadväznej nadväznosti na tú-ktorú konkrétnu posudzovanú vec. Takýto postup považuje odvolací súd za neprípustný, na ktorý musí ex officio v zmysle § 212 ods. 3 O. s. p. prihliadnuť. Súd ustálil, že v danej veci došlo postupom súdu k vade konania podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p., vzhľadom na túto procesnú vadu nemôže byť napadnuté rozhodnutie kvalifikované ako správne. Vzhľadom na uvedené odvolací

súd napadnutý rozsudok okresného súdu s poukazom na § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a podľa ods. 2 mu vec vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní je okresný súd povinný postupovať v zmysle Občianskeho súdneho poriadku takým spôsobom, že vykoná dokazovanie v súlade s ustanovením § 122 až § 124 O. s. p. a k vyhodnoteniu dôkazov v zmysle § 132 až § 136 O. s. p. O spôsobe dokazovania musí svedčiť zápisnica o súdnom konaní, ktorá musí mať splnené náležitosti podľa § 40 O. s. p. a § 52 vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z. z. a výsledky dokazovania musia byť uvedené v odôvodnení rozsudku.

V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o náhrade trov celého konania.
Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.